

Gender a biopolitika – svoboda v sázce

Zadruhé se jedná o velmi homogenizující pohled na kategorie „řena“ a „muř“ napřc celou publikc. Předevřm – rození autorka označuje jako „břímě pro řeny“ (str. 211), reprodukce vřak není společnou zkušeností vřech řen. Ať uř dobrovoln či ne, ne kařd se zapojí do reprodukcnho procesu. Dalo by se diskutovat o vhodnosti samotného oznaen „řena“ v přpad, ře je řeč pouze o těch, kter se staly nebo stanou matkami. Muřm je pak v prac vyhrazena pouze role potenciálních utiskovatelů, kdy autorka několikrát kritizuje „alianci mezi manřeli a lékaři“ (str. 222). Jejich volby a reprodukcn svoboda nejsou nijak diskutovány. Konen, třebaže se autorka vvodu hlásí k mezioborovému přstupu, se vztahy mezi třdami a rasami (včetně těch mezi řenami a muři) přliř nepracuje.

Zatřetí, koncept biopolitiky nn ve svém teoretickm potenciálu zcela rozvinut. Pro Arlette Gautierovou znamen pouze politiku, kter usiluje o ochranu řivota, v tomto přpad řivota řen. A přitom u Michela Foucaulta biopolitika vyvolává daleko řirř otázky týkající se způsobu, jak si podrobuje a kontroluje řivot a tělo a jak na n dohlř. Analýza tématu plánovaného rodičovstvím pstřednictvm kategorií biopolitiky míře vést k cennm a uřitecnmmm, to vřak předmtem knihy Arlette Gautierov nn.

Překldala jsem úryvek ze strany 128-129, jedná se o poslední 2 odstavce cel recenze. („Deuxiement...“)